

Nr 340.

Av herrar **Starbäck** och **Holmgren**, *angående den ersättning, som vid tjänstgöring tillkommer beställningshavare i arméns och marinens reserv.*

De avlöningsförmåner, som jämlikt nådiga förordningen av den 15 november 1912 tillkomma officerare och underofficerare, vilka inom reserven erhållit sin första officers- eller underofficersanställning, ävensom officerare och underofficerare, som utan fyllnadspension avgått från beställning på stat och inträtt i reserven, utgöras vid armén under tjänstgöring av »lön och dagavlönning» och vid marinen av »lön och övriga förmåner» samt utgå med samma belopp, som till fast anställd personal av motsvarande grader i lägre löneklasser inom graden. Lön beräknas härvid för dag med $\frac{1}{365}$ av årsbeloppet.

Det förefanns från ovannämnda förordnings ikraftträdande till 1918 års ingång inom armén i det närmaste och inom marinen full likställighet i avlöningshänseende mellan personalen å aktiv stat och reservpersonalen under tjänstgöring. Efter 1918 uppbär personalen å aktiv stat jämväl löneförbättring, personalen i reserven däremot icke. Då personalen i reserven är tjänstgöringsskyldig vart tredje år — under krigsåren förekom tjänstgöringsskyldighet betydligt oftare — måste denna personal vid dessa tillfällen vidkännas en ekonomisk förlust, enär den i regel har hushåll å annan ort än regementets förläggningssort och de avlöningsförmåner den åtnjuter bevisligen äro otillräckliga. Då lika avlöningsförmåner före 1918 utgingo åt här nämnda personalkategorier, är det en logisk följd, att personalen i reserven även erhåller löneförbättring.

Från reservpersonalens sida har också förväntats, att 1918 års tillfälliga löneförbättring för den aktiva personalen snart skulle följas av en *Bihang till riksdagens protokoll 1921. 4 saml. 135 häft. (Nr 340—343.)*

reglering även för dem, i synnerhet som ingen tvekan kunde uppstå om en sådan reglerings berättigande. Både i lönesakkunnigas betänkande och Kungl. Maj:ts proposition erkännes också detta.

Av Kungl. Maj:ts proposition nr 350, sid. 331, framgår emellertid, att löneförmånerna för reservpersonalen i avvaktan på försvarsrevisionens utredning allt fortfarande skola utgå enligt hittills gällande bestämmelser.

Då det synes förenligt med billighet och rättvisa, att den ersättning, som utgår till reservpersonalen vid tjänstgöring, höjes i samma proportion som den aktiva personalens löneförmåner och då ett bifall till denna motion näppeligen kan innebära ett föregripande av försvarsrevisionens utredning samt dessutom en reglering av förmånerna för denna personal icke medför någon väsentlig ökning av budgeten, få vi härmed föreslå,

att riksdagen ville besluta, att till beställningshavare tillhörande arméns eller marinens reserv av befäl och civilmilitär personal må utgå per tjänstgöringsdag $\frac{1}{365}$ av årsbeloppet av samtliga avlöningsförmåner, som tillkomma fast anställd personal av motsvarande tjänstegrad.

Stockholm den 25 april 1921.

Karl Starbäck.

Bj. Holmgren.
